

BEN OLMASAYDIM

Bensiz bir hayat düşünülebilir mi? Tabii ki hayır. Yaşam, benimle gerçekleşir elbet. Hep özlem duymuşumdur. Ne zaman şu kocaman kayalıkların altından çıkarak, kendimi güneşin bağına atarım diye. Gün geldi. Çıkamam diye düşündüğüm yerden, çıkıverdim birden. Özlemişim o sıcacık hayatı. İnsanlara, bitkilere, hayvanlara ve dahası tabiata yaşam vermeyi. Kendimi salıverdim güneşin sıcacık kollarına.

Sanki her şey benim için hazırlanmıştı. Dolduruverdim birden dereleri, gölleri, denizleri. Çağlayan olup akarken, karışırverdi sesim kuş seslerine. Yürüyordum gece gündüz geriye bakmadan, neşeli ve coşkulu bir halde. Nasıl mutlu olamam, cana can katacağım ulaştığım her yerde. Toprağa düşen tohuma can, çiçek açmaya hazırlanan tomurcuğa da güç kaynağı olacaktım. Ulaşacaktım bülbülün gül bahçesine. Gökyüzüne çıkarak bulutlarla dolaşacaktım semaları. Yağmur olup ovalara, kar olup dağlara inecektim. Yeserecekti her yer benimle baharın ilk günlerinde. Bin bir çeşit meyvelerle, sebzelere donatacaktım ovaları bağları. Yemyeşil olacaktı ülkemin bütün tepeleri dağları.

Hiç aklıma gelir miydi başıma gelecekler? Benim neşemi, azmimi kıracaklarını hiç de düşünememiştim. Öyle ya. Cana can katacaktım. Kime ne zararım var? Hiçte düşündüğüm gibi olmadı.

Ağaçsız yollarda giderken başıma düşen toprak parçaları, adını bilemediğim bin bir çeşit ilaç artıkları, gübre çeşitleri, metal parçaları, yıllarca özelliğini kaybetmeyen plastik şişeler, kanalizasyon akıntıları, fabrika atıkları, daha neler neler. İsimlerini bile sayamadığım pek çok maddeler ne hale çevirdiler beni. Bembeyaz gelinlik gibiymiş, bacadan çıkmış kuşa çevirdiler. Rüya mı görüyordum, yoksa hayatın gerçeği mi? Ne ümitlerle gelmişim buralara, ne hale koydular beni. Bu halde ne işe yararım, kime faydam dokunur? Onu ben de bilemiyorum.

Beni bulamayanlar, bana ulaşamayanlar çaresizlik içinde beklerler. Küçük bir damlam için adım adım koşarak, kavuşma uğruna bin bir engeli aşarlar. Hatta yokluğum anında ülkeler arasında savaş nedeni bile olabilirim. Fırat'tan, Dicle'den akarken, Manavgat'tan coşarken bir an akmadığımı coşmadığımı düşünmek bile istemiyorum. O zaman ne olur dünyanın hali?

O kadar yararlı, hayatın olmazsa olmazı olmama rağmen, çok nazik özelliğim vardır. Eğer çeşitli önlemler alamazsanız, sağlıklı olamam. Daha verimli olabilmem ve ülke ekonomisine katkı sağlayabilmem için çok hassas korunmalıyım. Yabancı maddelerden ve tüm atıklardan uzak tutulmalıyım. Hiçbir zaman tükenmeyeceğim düşünülerek çok hor kullanılmamalıyım. Ben gereksiz yere kirlenip atılacak kadar çok değilim. Küresel ısınmalara, salgın hastalıklara, yokluğumdaki toplu ölümlere neden olacak kadar acımasız değilim.

Ey İnsanoğlu! Bak ne zorluklarla elde ettin beni. İnsan, emeğine böyle kötülük yapar mı? Ben olmasam, nasıl büyüteceksiniz küçük bebek? Toprağa düşen tohum, nasıl bağlanacak toprak anaya? Nasıl kavuşacaktın denizdeki balığın tadına? Onun için beni canım gibi korumalısın. İşte o zaman vücudun sağlıklı, yediğin sebze ve meyveler daha lezzetli, hayvanlarınız daha uzun ömürlü, çevreniz de daha yaşanılabilir olur. Mutlu bir toplum yapısıyla gelecek kuşaklara da hayat dolu bir çevre bırakmış olursun.

ÖĞRENCİNİN

Adı	: Şehida Begüm
SOYADI	: ÖZDEMİR
Okulu	: Cumhuriyet İlköğretim Okulu
Sınıfı - Numarası	: 8 / A - 964
Okul Adresi	: Cumhuriyet Mah. Cumhuriyet Cad. 80600 - Düziçi / OSMANİYE
Ev Adresi	: Cumhuriyet Mah. Cumhuriyet Cad. No: 72 / 2 80600 - Düziçi / OSMANİYE
Okul Tel. No	: 0. 328. 876 1052
Ev Tel. No	: 0. 328. 876 55 71